

1) Nee. Het voorstel voor de nieuwe Natuurwet voorziet niet in adequate bescherming van de soorten waar Nederland voor zou moeten staan. Het feit dat wordt gekozen voor uitsluitend te beschermen wat op grond van Europese Richtlijn moet worden gedaan gaat voorbij aan de intrinsiek waarden die de natuur heeft en de “trots” die je als Nederlander zou moeten voelen voor je eigen natuur. Een natuur waar de Nederlander in recreëert, geniet van de ambassadeursoorten in een grote verscheidenheid van habitats, en een natuur waarin soorten die er echt toe doen een beschermd plek zouden moeten hebben en houden. Een natuurwet die toestaat dat in onze natuur belangrijke soorten hooguit als individu zelf kunnen worden beschermd, terwijl de volledige leefomgeving mag worden vernield en afgebroken, waardoor de instandhoudingsdoelstelling van de soort wordt genegeerd is een overheidsdocument onwaardig en een uitwerking op het “rentmeesterschap” onwaardig en uitsluitend een onvoldoende verdient.

Daarnaast is het mij volstrekt onduidelijk welke wetenschappelijke onderbouwing de rijksoverheid aandraagt voor de nieuwe voorgenomen weg. Ik ken deze onderbouwing niet. Wel is er wetenschappelijke onderbouwing aanwezig om deze weg juist niet in te slaan. Zie ook “Aanvullend nationaal natuurbeschermingsrecht blijft noodzakelijk om natuurwaarden goed te beschermen” (hoogleraren Bastmeijer en Backes).

Als belastingbetaler die toeziet op een goede besteding en rendement op eerdere bestedingen zie ik met afgrijzen dat eerder bestede miljoenen aan de EHS (in mijn ogen een zinvolle en noodzakelijke besteding) te grabbel worden gegooid en eerdere inspanningen van terreinbeheerders, overheden en particulieren worden geminimaliseerd tot hobbyisme en nutteloze bestedingen. De betrouwbaarheid van de overheid als partner waarmee je afspraken kan maken en vertrouwen op voortzetting van beleid is zwaar in het geding!

De ontwikkeling van een overheid die de natuur ruimhartig beschermt, naar een overheid die natuurbeleid reduceert tot iets wat vooral hinderlijk is, is volstrekt onwenselijk. Een overheid die haar eigen, eerder in volle overtuiging opgestelde en maatschappelijk breed gedragen ambities zo te grabbel gooit zou zich moeten schamen.

(2) Het wetsvoorstel creëert op veel punten meer onduidelijkheid voor burgers, bedrijfsleven, en bestuurders. Verschillende passages in de wet kunnen op meerdere manieren worden uitgelegd. Zoals de bepaling dat versterking van vogels alleen nog verboden is als het ‘van wezenlijke invloed is op de staat van instandhouding van de desbetreffende vogelsoort’. Zo’n formulering laat te veel ruimte voor interpretatie.

(3) A. Het aantal bejaagbare vogelsoorten wordt uitgebreid met grauwe gans, kolgans en smient. Soorten waar Nederland een internationale verantwoordelijkheid voor draagt omdat een substantieel deel (bijvoorbeeld smient 50%, kolgans 70%) van de Europese populatie in Nederland broedt of overwintert. Deze soorten moeten niet als bejaagbare soorten worden aangewezen. Ook hier vraag ik u allereerst om een wetenschappelijke onderbouwing voor dit voorgenomen beleid.

B. Natuurgebieden die niet onder Europese regels vallen, worden niet meer beschermd door het Rijk. De regeling voor beschermde natuurmonumenten (in totaal 66 gebieden met in totaal maar liefst 3.465 hectare) komt geheel te vervallen. Ook op andere punten wordt gebiedsbescherming uitgekleeft. Het wetsvoorstel moet aangepast worden om te verzekeren dat alle natuurgebieden in Nederland de bescherming krijgen die zij verdienen. Ook op dit punt gooit de overheid haar taak als rentmeester publiekelijk te grabbel.

C. De afgewogen natuurbescherming die de afgelopen 100 jaar in Nederland tot stand is gebracht met een gezamenlijk draagvlak bij zowel politiek links en rechts, particulieren en overheid, boeren en beschermingsorganisaties - dreigt door deze wet bij de schroothoop gezet te worden.